

Men det afgørende er, at når man så laver det ekstra lag af kontrol, det forbedrede miljøtilsyn, kan man ikke som brancheorganisation, der yder frivilligt, få så meget som den mindste garanti for, at man får en belysning af, om der er lavet en ekstra indsats, og hvordan pengene er brugt. Det er jo ikke frivillige aftaler. Det er ikke et rimeligt bytteforhold, hvis man lægger op til noget, der hedder frivillige aftaler. Så kald det noget andet.

Som jeg understregede i starten, skal jeg da ikke afvise, at man i en almindelig omlægning i samfundets måde at have sin struktur på kunne finde ud af, at den kontrol skulle betales af den branche, det drejer sig om. Branchen er selvfølgelig også interesseret i det.

Der står også, at man ikke må markedsføre sig med det, underforstået at hvis man i en brancheorganisation går ind og virkelig satser her, må man ikke skrive: Vi har en aftale osv. om ekstraordinær miljøkontrol. Men i det øjeblik man f.eks. efter et 5-års-forløb ville sige: Det er vi ikke tilfredse med, vi trækker os ud, så vil jeg garantere for, at der er nogen i ministeriet eller blandt de politiske partier, der vil markedsføre negativt den modsatte vej og sige, at den dér forfærdelige branche vil ikke engang betale for kontrol. Den har altså noget at skjule.

Jeg synes, at det her lovforslag er forunderligt. Ikke fordi der er noget galt i den øgede kontrol, ikke fordi der kan være noget galt i, at man samarbejder om det, men man må altså, hvis man vil forbedre kontrollen i fællesskab som noget positivt og som sikring af befolkningens sundhedstilstand osv., optræde som mere ligeværdige parter, hvis man taler om forhandling og frivillighed.

Vibeke Peschardt (RV):

Det siger sig selv, at Det Radikale Venstre støtter det forslag her, som vi synes er et glimrende forslag.

Så vil jeg lige sige lidt om frivillige aftaler. Jeg synes godt, at man kan spørge om, hvad alternativet er til en frivillig aftale. Ja, det er jo faktisk, at der bliver lovgivet på området. Og da man undgår det ved at lave en konstruktion som denne her og på den måde fremmer virksomhedernes og branchernes egne interesser i at få skærpet tilsyn og hermed også en vejledning, så synes vi, det er et glimrende forslag. Og vi vil gerne støtte det.

Søren Kolstrup (EL):

Den socialdemokratiske ordfører karakteriserede det her forslag som harmløst. Enhedslisten er meget enig i den karakteristik.

Det er et forslag, som siger, at vi må styrke det eksisterende tilsyn, herunder også tilsynet med kosmetiske projekter. Og det sidste er vi enige i; det er vigtigt. Der skal indgås aftaler med private brancheorganisationer, og der står, at de skal påtage sig et medansvar. Det er meget svært at være modstander af det her forslag, og Enhedslisten vil gerne overveje at støtte det.

Når det så er sagt, må vi også sige, at det på ingen måde er tilstrækkeligt, at initiativer på kemikalieområdet skal tage udgangspunkt i frivillige aftaler med dem, der tjener pengene på at overhælde danskerne med tonsvis af uønskede og farlige kemikalier. Man risikerer, at det her forslag slet ikke kan leve op til hensigten, fordi det ender i en lang række trakasserier. Men o.k., hvis det skulle medføre noget positivt, som den socialdemokratiske ordfører tror, kan vi da ikke være modstandere af det. Det er bare ikke tilstrækkeligt, og derfor skal der ske noget andet og mere.

Hovedproblemet er, at vi står over for en virkelighed, som desværre slet ikke er blevet omtalt i dag, nemlig at omfanget af produkter med uønskede kemikalier stiger hver eneste dag både i bredden og i dybden, hvor der bliver flere produkter med kemikalier, og hvor der rent faktisk bliver taget flere kemikalier i brug. Der importeres f.eks. på kosmetikområdet for omkring 2-3 mia. kr. produkter, som er spækket med uønsket kemi, produkter, som man må døje med for at bruge dem, og det kan på en brutal måde gå ud over ens skønhed.

Det springende punkt er derfor: Hvad gør vi i forhold til denne brutale virkelighed? Enhedslisten vil foreslå, at man i forbindelse med det her forslag drøfter tre vigtige strategier.

Den første er, at vi etablerer en produktion af økologiske nonfoodprodukter, som især er realistisk at sætte hurtigt i gang på kosmetikområdet, som her er omtalt, men også inden for vaskemidler, maling, shampoo osv. Den andet er, at man giver de ansatte på arbejdspladserne nogle reelle substitutionsmuligheder. De har i dag nogle formelle muligheder, men at gøre dem reelle og udskifte uønskede stoffer med ønskede stoffer vil være vigtigt.

Og den tredje er, at forbrugerne får en langt større magt i denne her sammenhæng med styrkede anmeldelseskrav og varedeklARATIONER,